

Festival-
weekend

In de ban van Bannink

Phion, Orkest van Gelderland & Overijssel

Enrico Delamboye dirigent

Loes Luca zang

Maartje van de Wetering zang

Thomas Oliemans zang en piano

Bert van den Brink piano

16.06 Enschede
17.06 Enschede
18.06 Nijmegen
24.06 Arnhem
29.06 Doetinchem

Liedjes van **Harry Bannink**
gearrangeerd door **Bob Zimmerman**

Harry Bannink is en was een fantastische prominente componist, arrangeur en pianist met zijn roots in Twente. Als Stichting Sociëteit Apollo ondersteunen we van harte de concerten 'In de ban van Bannink' ter ere van Harry Bannink.

phion

Orkest van
Gelderland
& Overijssel

FESTIVAL IN DE BAN VAN BANNINK

16.06 – 18.06 Enschede

Festival-
weekend

Een ode aan het muzikale genie Harry Bannink. Dit speciale festivalweekend met symfonische concerten, familie meezingconcert, talkshows en Late Night Café is een groot eerbetoon aan hem. Geniet van de o, zo bekende en mooie liedjes van Harry Bannink gezongen door Loes Luca, Maartje van de Wetering en Thomas Oliemans en begeleid door Phion o.l.v. Enrico Delamboy. De festivalactiviteiten vinden plaats in het Muziekcentrum en in de Kleine Willem in Enschede.

Concerten In de ban van Bannink

16.06 en 17.06 om 20.00 uur
Muziekcentrum Enschede, Grote Zaal

Talkshow over leven en werk van Harry Bannink

16.06 en 17.06 van 18.30 tot 19.30 uur

In een boeiende talkshow in de Kleine Zaal van Muziekcentrum Enschede gaan historici Frank Rensen en Jesper Schaap, die een boekpublicatie voorbereiden over het werk en de carrière van Harry Bannink, in gesprek met pianist Bert van den Brink. Samen nemen zij u mee op een muzikale reis, waarin Harry's inspiratiebronnen en zijn kenmerkende geluid worden geëxploreerd. Voor wie een kaartje heeft.

Late Night Café

Foyer Muziekcentrum Enschede

vrijdag 16.06 vanaf 22.15 uur

Gerlo Hesselink Combo
Sebastian Altekamp piano
Uli Wentzlaf-Eggebert, bas
Gerlo Hesselink, saxofoon

zaterdag 17.06 vanaf 22.15 uur

Wilmersberg Trio
Rik Ehling, piano
Erik Olsman, bas
Jilt Jansma, trombone

Familie meezingconcert Zwaaien met je onderbroek

18.06 14.00 uur De Kleine Willem Enschede

Cor Bakker

Fay Lovsky

Remko Vrijdag

ODE AAN
HARRY
BANNINK

Zwaaien met je onderbroek ⁶⁺

zondag 18.06

De Kleine Willem Enschede

De leukste en stoutste meezingliedjes als
M'n Opa, Hondedrollen,
Deze vuist op deze vuist
en Schipbreukeling

phion.nl

biografie

Harry Bannink

Zelf hield Harry Bannink het erop, dat hij ongeveer 3000 liedjes heeft geschreven. Misschien waren het er nog wel méér, maar hij wilde niet overdrijven. Integendeel: hij zei zoiets alleen als het hem werd gevraagd - en in elk geval nooit met stemverheffing. Hij was zelfs geneigd om ietwat verontschuldigend de schouders op te trekken als hij die 3000 noemde. Alsof het hem óók maar overkomen was, alsof het nauwelijks zijn eigen verdienste was geweest dat hij zo vaak met de beste tekstschrijvers van het land had gewerkt. En dan voegde hij er zonder mankeren aan toe dat die teksten voor hem altijd voorop hadden gestaan. De inhoud van de tekst, de cadans, het metrum en het ritme, hadden hem steeds de ideeën voor de melodie opgeleverd. Zijn muziek volgde de

woorden. Maar tegelijk kwamen die woorden des te beter op hun plaats te staan als Harry Bannink de muziek schreef. Hij bracht de woorden aan het zingen.

Virtuoze aanblik

Het klonk zodoende naar valse bescheidenheid als Bannink zichzelf wel eens als toonzetter betitelde, en niet als componist. Maar er was niets vals aan hem. Zijn noten waren net zo zuiver als zijn bescheidenheid. Zonder enige ophef liet hij keer op keer horen dat ook de kleinkunstsector, waar het woord meestal oppermachtig is, volop ruimte biedt voor fijnzinnige of feestelijke muziek. Hij schreef melodieën die het uitzicht op de tekst niet in de weg stonden en toch niet bleven steken in de

fantasieloos meedreutelende nootjes-onder-de-woorden waarmee elders in dit genre te vaak genoeg wordt genomen. Dat geldt niet alleen voor zijn grootste hits (*M'n opa, In een rijtuigje, Op een mooie pinksterdag, Vluchten kan niet meer*), maar ook voor de vele andere, soms minder bekende nummers die hier op het programma staan. Ze bieden een buitengewoon productieve, ongelooflijk virtuoze en altijd smaakvolle aanblik. Nooit heeft Bannink er met de pet naar gegooid.

Dat hij wars was van kouwe drukte, zal wellicht ook te maken hebben met het feit dat hij uit Enschede kwam. Zijn plaatsgenoot Willem Wilmink, met wie hij zo veel moois heeft gemaakt, schreef eens: 'Het is het eindpunt van de trein / bijna geen mens hoeft er te zijn / bijna geen hond gaat zo ver mee / Enschede.' Een stad die in zulke desolate zinnnetjes wordt bezongen, is geen oord voor kouwe drukte. En wie er woont, is geen aanstellerige aandachtstrekker. Wilmink keerde trouwens, na een langjarig verblijf in Amsterdam, toch weer naar Enschede terug. Bannink ging er rond zijn dertigste weg, vooral omdat de dagelijkse ritten van Enschede naar Hilversum hem op den duur te tijdrovend werden. Hij woonde de rest van zijn leven in het midden des lands.

Bevrijding

Harry Bannink werd geboren in de negentiende-eeuwse Lipperkerkstraat, op een gemeentelijke site omschreven als 'de meest Enschedese straat van de stad'. Een paar huizen verderop woonde zijn vriendinnetje Jenny, met wie hij op zijn vierde jaar al speelde (en jaren later trouwde). Hij was een muzikale jongeman die pianolessen volgde bij Martin Kaptein en later ook bij Kees van Baaren, de componist, muziekpedagoog en latere conservatoriumdirecteur. Ook zong hij in de zanggroep The Vocal Touches die met enige regelmaat zelfs voor de radio optrad - een grote eer in die dagen. Kort na de oorlog, op zijn zestiende, deed Bannink zijn eerste beroepservaring op in The Casa Loma's, een bigband die

dansavonden verzorgde voor de geallieerden op vliegbasis Twenthe. Later kwam het Rainbow Quartett dat de dansmuziek speelde op avonden in Enschede en omgeving: recreatiepark de Waarbeek, hotel Bad Boekelo en allerlei andere locaties waar in die dagen volop de pas verworven vrijheid werd gevierd.

Samen met zijn vriend Ben Hogeweg deed Harry Bannink het staatsexamen aan het Haags conservatorium. In 1953 behaalde hij het Staatsdiploma Piano A, dat hem lesbevoegdheid gaf. Zo werkte hij een paar jaar lang als pianoleraar. Lang heeft die loopbaan echter niet geduurd. Halverwege de jaren vijftig werd een bevriend zangeresje gevraagd auditie te komen doen voor de KRO. Als pianobegeleider nam ze Bannink mee. Het eind van het liedje was dat zij niet werd aangenomen, maar hij wel. De radio bood toen nog ruimschoots empoel aan musici. Gezamenlijk hadden de vier grote omroepen het beheer over de klassieke omroeporkesten, maar ze beconcurrerden elkaar via een heel arsenaal aan eigen ensembles, van dansorkesten tot kleinere combo's, die wekelijks hun vaste radio-uitzendingen verzorgden en tevens de begeleiding van kleinkunst- en amusementsprogramma's voor hun rekening namen. Naast het bestaande repertoire werden voor zulke programma's ook wekelijks nieuwe nummers geschreven.

Charmante melodietjes

Bannink kreeg in 1956 bij de KRO-radio een vaste verbintenis als begeleider en componist voor allerlei kleinkunstprogramma's. Het bekendste was 'Poppetjes op de ruit' op de zondagavond waarin vooral jonge talenten te horen waren met voordrachten en liedjes die wekelijks speciaal voor dit doel werden geschreven. Bannink speelde niet alleen - tot ieders volle tevredenheid - piano, maar viel ook al snel op door de charmante melodietjes die hij bij de teksten componeerde. Op een keer werkte ook Conny Stuart aan het programma mee. ▶

Zij was het, die vervolgens zijn naam noemde tegenover theaterproducent John de Crane. En deze arrangeerde nadien het contact met Annie M.G. Schmidt.

Meesterproef

Annie Schmidt schreef in 1960 voor de VARA-televisie een showprogramma rondom Conny Stuart, met een bijrol voor Joop Doderer, Stuarts toenmalige echtgenoot. Tot dan toe had de schrijfster al haar liedjes op muziek laten zetten door de gerenommeerde pianist Cor Lemaire, wiens sierlijke melodietjes wonderwel bij haar teksten pasten. Ze hadden er samen honderden gemaakt, onder meer voor grote successeries als 'De familie Doorsnee' (radio) en 'Pension Hommeles' (tv). Maar rond 1960 vond Annie Schmidt dat ze toe was aan een andere, misschien iets jongere componist die haar liedjes een modernere klank kon geven. De toen 31-jarige Harry Bannink leek een logische keuze.

De eerste Annie Schmidt-tekst die hij op muziek zette, was meteen een meesterproef: het exuberante nummer *Hoezepoes*, waarin klassieke en jazzy thema'tjes ingenieus tot een eenheid werden gesmeed door een kwikzilveren melodietje van eigen fabrikaat. Dat het metrum van de tekstregels voortdurend grillige sprongen vertoonde, maakte de opdracht voor Bannink alleen maar interessanter. Ook later heeft hij vaak verklaard dat hij juist door ritmische onregelmatigheden in de tekst, zoals een net uit de maat vallende klemtoon, tot de beste muzikale oplossingen kwam: 'Ik heb er een zekere handigheid in gekregen om, als een klemtoon niet helemaal goed zit, bijvoorbeeld een nootje weg te laten, zodat 't toch weer klopt. In dat soort puzzelwerk heb ik altijd heel veel aardigheid gehad.'

Wim Sonneveld ging in die dagen de hoofdrol spelen in een Nederlandse versie

van de musical 'My fair lady'. En opnieuw was het Conny Stuart, die haar gewicht in de schaal legde om Harry Bannink naar voren te schuiven. Niet voor de muzikale leiding - die lag al in handen van Dolf van der Linden, oprichter en dirigent van het Metropole Orkest - maar als repetitor. Op het eerste gezicht een nederig baantje, dat voor Bannink echter een belangrijke nasleep zou krijgen. Hij hield er immers zo'n goed contact met Sonneveld aan over, dat de fameuze cabaretier hem in 1963 graag engageerde als muzikaal leider van zijn eerste one man show. Bannink kreeg bovendien het verzoek een paar teksten op muziek te zetten. Dat resulteerde in drie van de grootste hits uit het hele programma: *Tearoom tango*, het Frater Venantius-nummer *Zeg maar ja tegen het leven* (op tekst van Michel van der Plas) en *Nikkelen Nellis* (op tekst van Friso Wiegersma). Sonneveld speelde de voorstelling meer dan 500 keer. En al die avonden zat Bannink, met groot plezier, aan de piano.

Muzikale mode

Maar bij een groot publiek was zijn naam nog steeds niet overbekend. Kleinkunstcomponisten waren nu eenmaal geen bekende Nederlanders. Daar kwam pas in 1965 enige verandering in, toen 'Heerlijk duurt het langst' in première ging, de eerste musical die hij samen met Annie M.G. Schmidt maakte. Er zouden er nog zes volgen. En terwijl hun eersteling nog volop volle zalen trok, begonnen ze in 1966 op de televisie met 'Ja zuster, nee zuster'. Op basis van haar teksten schreef Bannink de ene hit na de andere. Bijna altijd kwam de tekst eerst. Die inspireerde hem tot de muziek: lyrisch, dertel, makkelijk mee te zingen, knipogend naar een folkloristisch idioom (Grieks, Spaans, country) of met Beatles-achtige koortjes aansluitend op de muzikale modes van die dagen. Zo bezien was Harry Bannink een veelvraat die graag in veel verschillende klankkleuren werkte

- zonder dat dat ten koste ging van zijn eigenheid. Integendeel: er is een ondefinieerbare Bannink-stijl die voortdurend herkenbaar blijft. Dat zal mede te maken hebben met het feit dat hij steeds ook zijn eigen orkestraties schreef. Juist het spitsvondige samenspel van de hoofdmelodie en het tegenmelodietje maakt zijn werk zo geraffineerd. Wie een liedje van Bannink zingt, zingt óók het arrangement mee. Met als veelzeggend gevolg dat bijvoorbeeld het 'wah-wah' van het gestopte trompetje in *Op een mooie pinksterdag* een onlosmakelijk onderdeel van de tekst is geworden.

Improvisatie en inspiratie

Zelfs als Bannink alleen maar met Annie Schmidt had samengewerkt, was hij al de beste en de populairste kleinkunstcomponist van Nederland geworden. Maar hij deed veel méér. Zo schreef hij in het seizoen 1969-1970 alle muziek voor de populaire tv-serie 't Schaep met de 5 Pooten' van Eli Asser, hetgeen hits opleverde als *Het zal je kind maar wezen* en *As je mekaar niet meer vertrouwen kan* - inmiddels onverslijtbare klassiekers waarin Bannink bewees dat hij ook het Jordanees inhaak- en meezinggenre als geen ander beheerste. En bovendien werd hij de muzikale steunpilaar van het schrijvers- en acteurscollectief dat vanaf 1972 baanbrekende tv-series maakte als 'De stratemakeropzeeshow', 'J.J. de Bom, voorheen 'De Kindervriend' en 'De film van Ome Willem'. De eenvoudig ogende, zuivere liedteksten van schrijvers als Hans Dorrestijn en Banninks vroegere stadgenoot Willem Wilmink inspireerden tot eens zo mooie melodietjes.

Hoe harmonisch er werd samengewerkt, blijkt uit een waar gebeurd verhaal uit die tijd. Joost Prinsen was samen met Wilmink en Bannink in de opnamestudio van platenmaatschappij Phonogram om Wilmink tere 'Frekie' op te nemen. Phonogram-employé Gerrit den Braber opperde dat

het nummer eigenlijk nog een refreintje moest hebben. Wilmink sputterde tegen dat alles al in de coupletjes stond. 'Wat zou het refrein dan moeten zijn? Frekie, Frekie, hé jongens, daar is Frekie?' vroeg de dichter ietwat spottend. 'Ja, precies!' antwoordde Den Braber. En ter plekke improviseerde Bannink op die woorden een melodielijntje dat heel natuurlijk leek voort te komen uit het melodietje dat hij al voor de coupletten had geschreven.

Melancholie

In de loop van de jaren tachtig begon echter de rol van de televisie als initiator van nieuw repertoire uitgespeeld te raken. Langzamer maar zeker veranderde de tv - net als de radio al eerder - in een medium dat niet meer zelf nieuwe liedjes liet maken, maar nog slechts volgde wat er door de platenindustrie werd uitgebracht. Als kleine oases fungeerden allengs alleen nog 'Het Klokhuis' en 'Sesamstraat', met medewerking van de meeste schrijvers en acteurs uit het collectief van de jaren zeventig. Daar schreef Bannink tenslotte zijn laatste liedjes. Tot hij, halverwege de jaren negentig, vond dat het nu wel mooi genoeg was geweest. Wel maakte hij nog, op aandringen van enkele vrienden en collega's, een cd waarop hij zelf een selectie van Schmidt & Bannink-liedjes zong, met een gedistingeerd, ietwat rustiek timbre dat onveranderlijk dienstbaar bleef aan de woorden. Een groot zanger was hij natuurlijk niet, maar mede door de omfloerste melancholie was het eindresultaat onweerstaanbaar charmant.

Toen hij was gestopt, kon Harry Bannink terugkijken op een oeuvre dat door miljoenen Nederlanders met open armen was ontvangen - en in het hart gesloten. Ook sinds hij stierf, zijn die liedjes gebleven.

Henk van Gelder

(geschreven voor een eerder symfonisch liedjesprogramma van Holland Symfonia)

In de ban van Bannink

Harry Bannink werd in Enschede geboren, bracht er zijn jeugd door en ontmoette er zijn vrouw. Geen wonder dat Phion, stevig geworteld in het oosten, de kunstenaar eert met een festival: In de ban van Bannink

Hoe bijzonder Harry Bannink was weet Joris Nassenstein, manager artistiek zaken en programmering van Phion. "Hij maakte ongelooflijk veel -meer dan 3000- liedjes en ze zijn stuk voor stuk even goed. Allemaal! Aanstekelijk, emotioneel, toegankelijk en ogenschijnlijk heel eenvoudig. Zijn werk komt binnen en beklijft, hij was een meester in combineren van ogenschijnlijke eenvoud, complexiteit en het onverwachte. Ook zijn liedjes voor musicals staan wat mij betreft op gelijke hoogte met musicalkrakers uit de VS, songs van Bernstein en Porter. Die zijn, net als die van Bannink, nog steeds van deze tijd."

Aanstekelijk, emotioneel, toegankelijk en ogenschijnlijk heel eenvoudig.

"Samen met Loes, Thomas en Maartje heb ik een keuze gemaakt uit dat enorme oeuvre. Er zitten bekende nummers bij waarvan we weten: die kent iedereen. Daarnaast wilden we werk van schrijvers waarmee Harry graag samenwerkte laten horen. Teksten van onder anderen Willem Wilmink, Annie M.G. Schmidt, Hans Dorrestijn en, wat langer geleden, Michel van der Plas."

Nassenstein, groot liefhebber van Bannink's werk, realiseerde zich niet dat zijn muziek ook voor orkest zo mooi en zo gelaagd zou zijn. "Voor dit festival heeft arrangeur Bob Zimmerman zijn songs nieuw symfonisch perspectief gegeven waardoor ze nóg specialer worden. Er zit zelfs film-muziek bij, waar Harry's dochter Monique ons op wees. Harry schreef het voor Een dubbeltje te weinig, Bob maakte er een suite voor orkest van."

Thomans Oliemans

Voor de piepjonge Thomas Oliemans was Bannink een coach. Hij beseftte dat hij met een grootheid te maken had. "Toch had hij geen groot ego, hij was heel welwillend. Hij had een klassieke scholing gehad en bezat een enorme klassieke platencollectie. Alles komt samen in zijn liedjes. Als we die doornamen bleek dat al zijn muzikale keuzes een bedoeling hadden. Een extra nootje hier, een verrassend akkoord daar, alles in zijn muziek heeft betekenis. De liedjes zitten zó goed in elkaar, hij was een genie." Oliemans vertolkte vaak werk van Bannink, in kleine setting vooral. "Nu breidt het orkest het kleurenpalet enorm uit. Een breekbaar luisterliedje en een heel symfonieorkest kan risico's opleveren. Als je niet oppast verdrinkt een liedje in een groot orkest. We zorgen ervoor dat de intimiteit in de liedjes behouden blijft."

Waarom Bannink's liedjes zo geniaal zijn, er iets onverklaarbaars inzit? Hij weet het niet. "Als je alles kunt analyseren en uitleggen is het geen geniale muziek meer. In zijn muziek zit altijd een beetje magie. Magie die in de concerten met Phion volop zal klinken."

Voor dit festival heeft arrangeur Bob Zimmerman zijn songs nieuw symfonisch perspectief gegeven waardoor ze nóg specialer worden

Loes Luca

Loes Luca werkte jarenlang met Harry Bannink samen en koestert warme herinneringen aan hem. "Harry was een ongelooflijk lieve man, warm ook. En; een maestro! Ik denk met plezier terug aan de opnames die we samen maakten, voor Het Klokhuis. De reis naar de studio, duurde best lang, de opnames zaten er vaak na tien minuten al op. Dan bedelde ik: nog één keertje... Maar het was meestal niet nodig, stond het er al goed op. Harry bleef lief en geduldig. Hij was een meester maar bleef een bescheiden man."

Harry schreef honderden liedjes en daar zaten pareltjes tussen! Hij maakte zoveel moois. Hij schreef onder andere het lied *Zeur niet!* voor Conny Stuart. Dat nummer

is mijn lijflied geworden en past me nog steeds. Ook *Roetocht* waarvoor Hans Dorrestijn de tekst schreef blijft geweldig. Het knappe van Harry? Bij het lezen van een tekst hoorde hij de muziek. Dat zei hij ook letterlijk: 'als je 't leest weet je het eigenlijk al'. Als geen ander verstond hij de kunst zelfs a-ritmische zinnen op toon en ritme te krijgen, zonder ook maar één woord te schrappen. Wat hij deed lijkt makkelijk maar dat was het niet, muzikaal zijn er altijd valkuilen die je moet omzeilen. Minstens zo knap vind ik de manier waarop hij inspiratie in zijn nummers stopte uit muziek van anderen. Van de Beatles, uit de jazz of uit bijvoorbeeld Surinaamse melodieën. Ik vind hem de Ennio Morricone van de Nederlandse muziek, moest ook ongelooflijk aan Harry denken toen ik de

Zijn liedjes roepen herkenbare gevoelens op, passend bij elke fase in een mensenleven.

documentaire over Morricone op tv zag. Ze leken op elkaar, Harry was net zo'n bescheiden lieverd. Ook in betekenis voor de muziek zijn er overeenkomsten."

Meewerken aan deze ode vind ik eervol. Voor mij is het een feestje, een enorme krent uit de pap. Al helemaal omdat al die mooie liedjes nu door zo'n groot orkest worden gebracht. Aan Thomas, Maartje en mij de eer om zijn liedjes zo mooi mogelijk te vertolken, hier en daar voorzien van nieuwe arrangementen van Bob Zimmerman. Ik heb er zin in, wat mij betreft mag zo'n ode aan Bannink elk jaar op het programma staan."

Maartje van de Wetering

Maartje van de Wetering maakte kennis met muziek van Harry Bannink toen ze op de Amsterdamse Toneelschool & Kleinkunstacademie studeerde. Liedjes uit *Ja Zuster, Nee Zuster* repeteerde ze vooral, net als nummers uit zijn bekende musicals. Het mooie werk dat hij ook voor Het Klokhuis schreef en vaak slechts één keer op tv te horen was ging aan haar voorbij. "Zo jammer. Best vreemd ook dat ik als professional niet veel meer van zijn werk kende. Er ging een wereld voor me open toen ik het alsnog ontdekte, in de voorbereiding van dit concert. Zijn liedjes zo mooi en zo zorgvuldig gemaakt. Kunstwerkjes zijn het, ook de liedjes die hij slechts voor die ene keer op tv maakte."

Pure rijkdom vindt ze het, om uit Bannink's grote schatkist te mogen putten en erachter te komen dat naast al die bekende songs ook zoveel poëtische en melodieuze prachtnummers op zijn naam staan.

Zoals *Ik haat de maan*, met tekst van Hans Dorrestijn. "Ik heb een heel andere kant van hem leren kennen, naast dat luchtige en vooral in tekst soms best gedateerde bekend werk. Harry Bannink maakte ook prachtige nummers over verlaten worden, over gevoelens in verschillende fases van je leven. Zoals over even terugkeren naar je oude straat en daar de mensen zien die er nooit vertrokken. Zijn liedjes roepen herkenbare gevoelens op, passend bij elke fase in een mensenleven. Harry Bannink was een meester in melancholie en melodie. Het gekke is: zelfs als je zo'n liedje de allereerste keer hoort klinkt het je al bekend in de oren, raakt het je in je ziel."

Bannink was een meester in melancholie en melodie.

Eervol

Dat zij nu nummers van Harry Bannink zingt met dat grote orkest, een beetje in de voetsporen van haar grote voorbeelden Jenny Arean en Conny Stuart treedt, vindt ze meer dan eervol. En hartstikke spannend. "Met groot orkest *Vluchten kan niet meer* zingen is toch een droom die uitkomt? Of zijn grappige *De strijkers en de blazers* dat me terugbrengt naar Brabant, naar de harmonie waar ik bij zat. En zijn *Wiegeliedje* natuurlijk, ooit gezongen door Conny Stuart. Nu mag ik, nu past het bij de fase van mijn leven."

Sandra van Maannen

© foto: WDR Claus Langer

biografie

Enrico Delamboye dirigent

De Nederlandse dirigent en pianist Enrico Delamboye (1977) werd geboren in Wiesbaden (D). Hij studeerde aan het Conservatorium Maastricht piano bij Joop Celis en orkestdirectie bij Jan Stulen, met altviool als bijvak. Zijn debuut als operadirigent maakte hij in 1999 tijdens de Internationale Maifestspiele aan het Hessisches Staatstheater Wiesbaden met *The Rape of Lucretia* van Benjamin Britten. In 2000 maakte hij zijn debuut in het Amsterdamse Concertgebouw tijdens het 10-jarig jubileumconcert van Opera Studio Nederland. Vanaf 2000 was hij als 'Kapellmeister' verbonden aan diverse Duitse operahuizen, waaronder het Staatstheater Wiesbaden, Staatstheater

Mainz, Wuppertaler Bühnen en Oper Köln. Van 2007 tot 2014 was Delamboye als hoofdvakdocent orkestdirectie werkzaam aan het Conservatorium Maastricht. Van 2009 tot 2019 was hij chef-dirigent aan het Theater Koblenz. Al geruime tijd werkt hij regelmatig samen met het WDR Funkhausorchester te Keulen. Hij werd daar vanaf seizoen 2018/19 tot eerste gastdirigent benoemd.

© foto: Nina Gantz

biografie

Loes Luca zang

Loes Luca (1953) studeerde drama aan de Kunstacademie in Utrecht. Ze debuteerde bij de Amsterdamse theatergroep Orkater, acteerde voor succesvolle televisieprogramma's, speelde in diverse Nederlandse films, had haar eigen entertainment band 'Nénette et les Zézettes' en zong met verschillende gerenommeerde orkesten. In 2002 presenteerde Loes Luca de publieksavond van het Koninklijk Huwelijk. Datzelfde jaar werd ze door het Nederlandse publiek verkozen tot Actrice van het Jaar en won ze de Rembrandt Award. In 2006 stond zij voor het eerst in het theater met de onewomanshow "Moordwijven". In 2007 werd zij hiervoor genomineerd voor de Theo d'Or en won de

Gouden Notekraker.

In oktober 2015 ontving Loes Luca de Lof der Zotheidprijs. De jury kende haar de prijs toe omdat de Rotterdamse leeft en werkt in de geest van Desiderius Erasmus. Verder won zij in 2016 de Musical Award voor haar rol in "In de ban van Broadway" en kreeg de voorstelling DOEK! in 2011 de AVRO Toneel Publieksprijs. In 2015 is Loes genomineerd voor de Columbina, de beste vrouwelijke bijrol, voor haar rol in *Bedscènes* en in 2020 kreeg zij een nominatie voor een Gouden Kalf voor haar rol in *Mi Vida*.

© foto: Lin Woldendorp

biografie

Maartje van de Wetering zang

Na haar afstuderen aan de Amsterdamse Toneelschool & Kleinkunstacademie werd Maartje van de Wetering direct gevraagd om ensemble lid te worden van het Noord Nederlands Toneel. Zij was ensemble lid van 2009-2016 en kreeg veel lof voor haar vertolking van Alice in *Alice in Wonderland* onder regie van Ko van den Bosch. Naast haar loopbaan bij NNT was Maartje ook te zien bij Orkater, International Theater Amsterdam, Toneelgroep Maastricht en De Toneelschuur. Het publiek kent Maartje van haar hoofdrol als Esther in de populaire serie *Flikken Rotterdam*. In 2017 won Maartje de finale van het televisieprogramma *Maestro*. Maartje speelde rollen in films als *Cobain*, *Waldstille*,

Strijder, *Mannenharten 2*, *Ron Goossens*, *Low Budget Stuntman*, *Daglicht*, *Zomerhitte*, *Het leven uit een dag* en de televisiefilms *Taartman*, *Köfte* en het Duitse *Verliebt in Amsterdam*. Op televisie was Maartje ook te zien in *Divorce*, *Celblok H*, *Noord/Zuid*, *Shouf shouf!*, *Annie MG* en 2 seizoenen van de Duitse reeks *Der Amsterdam Krimi*. Afgelopen seizoen speelde Maartje door het hele land in de toneelvoorstelling *Festen van Bos Theaterproducties* en dit seizoen speelt zij de hoofdrol in *Komt een vrouw bij de dokter van Korthals Stuurman*.

© foto: Marco Borggreve

biografie

Thomas Oliemans zang en piano

De Nederlandse bariton Thomas Oliemans heeft zich de afgelopen jaren gevestigd op toonaangevende internationale opera-, concert- en festival podia als zanger met een uitmuntende muzikaliteit, intelligentie en meeslepende podiumpresentatie.

Met een repertoire dat reikt van Mozart tot de 21e eeuw trad hij o.a. op in het Royal Opera House Covent Garden, bij de Staatsoper Berlin, op het Festival d'Aix-en-Provence, bij de English National Opera en op de Salzburger Festspiele. Hij was regelmatig te gast bij De Nationale Opera in Amsterdam waaronder als Pluto in de wereldpremière van *Eurydice - Die Liebenden blind* van Manfred Trojahn, als

Don Alfonso in *Così fan tutte*, Papageno in *Die Zauberflöte* en Schaunard in *La bohème*.

In seizoen 2022-23 maakt hij zijn debuut in de Metropolitan Opera in New York als Papageno in Simon McBurneys productie van *Die Zauberflöte*, ook te zien in Bergen National Opera en keerde hij terug op het Oxford Lieder Festival in Schuberts *Winterreise*, met hemzelf aan de piano.

© foto: Melle Meivogel

biografie

Bert van den Brink piano

Bert van den Brink (1958) kreeg zijn eerste pianoles toen hij vijf jaar oud was en op zijn achttiende begon hij zijn klassieke opleiding op het conservatorium in Utrecht bij Herman Uhlhorn. In 1982 slaagde hij cum laude en werd in datzelfde jaar aangesteld als docent jazz piano. Al van kind af aan leerde Van den Brink zichzelf improviseren op piano en orgel en na zijn opleiding ging hij steeds meer jazz spelen. Vanaf dat moment is zijn carrière niet meer te houden. Hij trad op met de groten der aarde, zoals Toots Thielemans, Lee Konitz en Chet Baker, maar ook met Eric Vloeimans, Jules de Corte en Miranda van Kralingen. Hij was o.a. pianist in het kwartet van Dee Dee

Bridgewater, enkele jaren muzikaal leider van de band van Denise Jannah en pianist in het Heleen van den Hombergh Kwartet. Hij maakte diverse solo-albums en nam ook met Thomas Oliemans Schuberts *Die Winterreise* op. Als arrangeur/producer werkt hij o.a. samen met het Metropole Orkest, het Nederlands Blazers Ensemble en Denise Jannah.

BINNENKORT IN DE CONCERTZAAL

Nieuwsgierig wat er binnenkort speelt?

Kijk op phion.nl voor meer informatie én alle concerten, en schrijf je in voor onze nieuwsbrief,

Ze zijn een uniek en imponerend fundament van de klassieke muziek: de negen symfonieën van Ludwig van Beethoven. Hiermee zette hij de toon voor alle muziek die daarna zou komen. In het Beethoven Festival van Phion krijg je in oktober de unieke kans om in drie weekenden alle symfonieën onder leiding van vier topdirigenten te horen en te beleven.

ENSCHEDÉ 7 t/m 22 oktober 2023

ARNHEM 7 t/m 21 oktober 2023

Lees er alles over op Phion.nl

PHION PAKT ALLES BEET HOVEN FESTIVAL

Met dank aan:

Ministerie OCW, Provincies Gelderland en Overijssel, gemeentes Apeldoorn, Arnhem, Enschede en Nijmegen, Familie Heersink Innovatie Fonds, Paul Pella Fonds, Sociëteit Apollo, Stichting Vrienden van Phion, Aldino Moda, Appeldoorn, Bömer Engineering services, Koninklijke Burgers' Zoo, Den Hartog Heuff notarissen, Dirkwager, Eshgro, Heutink Foundation, INN'Twente, Landgoed De Wilmersberg, Regalis, Van 't Hof Schoonmaak en ZON Zwolle.

Phion steunen middels partnerschap? Kijk voor meer informatie op phion.nl bij steun.

Orkest van
Gelderland
& Overijssel